

Sygnatura akt IV U 49/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 28 grudnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy , IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w osobie SSR Magdaleny Piątkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 28 grudnia 2020 r. na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148¹ kpc

sprawy z odwołania M. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 21 listopada 2019 r. roku, (...)

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu zgonu w związku z wypadkiem przy pracy

I oddala odwołanie,

II zasądza od M. R. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. kwotę 180 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

UZASADNIENIE

Powódka M. R. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 21 listopada 2019 roku, którą to decyzją odmówiono jej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu zgonu męża wobec nie uznania związku pomiędzy jego zgonem a wypadkiem przy pracy. W uzasadnieniu powódka powołała okoliczności uzasadniające odwołanie, a wskazujące na związek zgonu jej męża z wypadkiem, który w jej ocenie błędnie nie został zakwalifikowany jako wypadek przy pracy. Powódka wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania od decyzji z dnia 21 listopada 2019 roku i zasądzenie od powódki na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, że zdarzenie z udziałem zmarłego męża powódki nie zostało uznane za wypadek przy pracy z powodu braku przyczyny zewnętrznej.

Postanowieniem z dnia 4 lutego 2020r. postępowanie zawieszono do czasu prawomocnego zakończenia toczącej się równolegle na skutek odwołania powódki opartego na tych samych wnioskach dowodowych postępowania przed Sądem Okręgowym w (...)w sprawie (...)o rentę rodzinną. Postanowienie doręczono pełnomocnikom stron; nie wywieziono zażalenia. Po zakończeniu sprawy w Sądzie Okręgowym sąd określił pełnomocnikom stron termin do złożenia ewentualnych dalszych pism procesowych, z czego pełnomocnik powódki nie skorzystał, a pełnomocnik strony pozwanej podtrzymał stanowisko podpierając się ustaleniami w sprawie (...)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Zmarły J. R. pozostawał w związku małżeńskim z powódką M. R.. W dniu 15.06.2016r. mąż powódki wykonując obowiązki pracownicze jako kierowca pojazdu P. (...) nr.rej. (...), uległ wypadkowi przy pracy- nie dostosował prędkości pojazdu do warunków ruchu , w wyniku czego nie zapanował nad pojazdem, zjechał z drogi i uderzył w drzewo.na skutek zdarzenia J. R. był hospitalizowany w okresie 15.06-24.06 w (...) Centrum Medycznym w P.. Po wypisaniu ze szpitala przebywał w domu. Zmarł w dniu 11.07.2016r. Przyczyną zgonu były przewlekłe zmiany chorobowe wielonarządowe powodujące zatrzymanie krążenia i oddychania. Przyczyną zgonu nie były obrażenia, jakich doznał na skutek wypadku przy pracy z dnia 15.06.2016r.

Dowód:

-akta (...) Oddziału w W. w załączeniu.

- wyrok Sądu Okręgowego w (...) wraz z uzasadnieniem wydany w sprawie ,sygn. (...) oraz Sądu Apelacyjnego w sprawie III A Ua (...)– w załączeniu.

W tak ustalonym stanie faktycznym**Sąd zważył:**

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2019 roku, poz. 1205 j. t.) członkom rodziny ubezpieczonego, który zmarł wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Odszkodowanie to przysługuje również w razie śmierci wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej rencisty, który był uprawniony do renty z ubezpieczenia wypadkowego.

Podstawową zatem przesłanką stanowiącą o prawie do przedmiotowego świadczenia jest związek pomiędzy zgonem a wypadkiem przy pracy, zaś w niniejszej sprawie takiego związku nie stwierdzono.

Jak wynika z ustaleń Sądu Okręgowego w (...) oraz Sądu Apelacyjnego we (...), którymi tut. Sąd jest związany na mocy art. 365 § 1 kpc, nie było związku pomiędzy zgonem męża powódki a wypadkiem przy pracy z dnia 15.06.2016r.

Jak trafnie ujęto to w wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) wydanym dnia 8.08.2019r. w sprawie IAGa (...), związane wyrokiem w myśl powołanego przepisu oznacza dla sądu „brak możliwości zignorowania zarówno ustaleń faktycznych stanowiących bezpośrednio podstawę rozstrzygnięcia, jak i podstawy prawnej. Nie jest dopuszczalne odmienne ustalenie zaistnienia, przebiegu i oceny istotnych dla danego stosunku prawnego zdarzeń faktycznych w kolejnych procesach sądowych, chociażby przedmiot tych spraw się różnił. Mocą wiążącą objęte jest to, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia. Moc wiążącą uzyskuje bowiem rozstrzygnięcie o żądaniu w powiązaniu z jego podstawą faktyczną i w kolejnym postępowaniu sąd ma obowiązek przyjąć, że istotna z punktu widzenia zasadności żądania kwestia kształtowała się tak, jak to zostało ustalone w prawomocnym wyroku. Związanie stron (oraz wyjątkowo innych osób), o którym mowa w art. 365 k.p.c. oznacza, że inne sądy są związane prejudycjalnie, czyli nie mogą dokonać odmiennej oceny prawnej roszczenia, niż zawarta w prejudykacie, ale także nie mogą dokonać odmiennych ustaleń faktycznych. Jest to tzw. pozytywny aspekt prawomocności materialnej. W rezultacie uprawomocnienia się takiego orzeczenia nikt nie może kwestionować nie tylko faktu jego istnienia, lecz także jego treści i to nawet bez względu na to, czy był, czy też nie był stroną postępowania zakończonego tym orzeczeniem”

Dlatego też Sąd w oparciu o powyższe i na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴§1 kpc oddalił odwołanie.

Orzeczenie o kosztach z punktu II wyroku Sąd oparł na przepisie art. 98 kpc, według którego strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Kosztami tymi jest wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 180 zł wynikające z § 9 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 roku (t.j. Dz. U. z 2018 roku, poz. 265, z póź. zm.), Stąd Sąd zasądził od powódki M. R. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.